

הגדה של פסח

וכל המרה אסור
הרי זה משבח

אבא אובש קיטל ומאהר לקדש קידוש כבי שלא ישנו הילדים הקטנים.

בשבת מתחילין:

וְהָיָה עֶרֶב וְהָיָה בֹקֶר

יום הששי. ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. ויכלו אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה. ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות.

בחול מתחילין:

סְבִרֵי מְרֻנָן וְרִבְנָן וְרִבּוּתֵי.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוּ מִכָּל עַם וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל לְשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְתַתֵּן לָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת: שְׁבֻתוֹת לְמִנוּחָהּ ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חֲגִים וְזְמַנִּים לְשִׂשׁוֹן, (לשבת: אֵת יוֹם הַשְּׁבֻת הַזֶּה ו) אֵת יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֲרוּתֵנוּ, (לשבת: בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכַר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בְּחֵרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים, (לשבת: וְשֻׁבָת) וּמוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ (לשבת: בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְךָ חַה וּבְשִׂשׁוֹן הַנְּחֻלְתָּנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה ה', מִקְדָּשׁ (לשבת: הַשְּׁבֻת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים.

במוצאי שבת מוסיפים:

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ. בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבַדֵּיל בֵּין קֹדֶשׁ לַחֲלָל, בֵּין אוֹר לַחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה. בֵּין קִדְּשַׁת שְׁבֻת לְקִדְּשַׁת יוֹם טוֹב הַבְּדֻלָּת, וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה קִדְּשַׁת. הַבְּדֻלָּת וְקִדְּשַׁת אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשֶׁתְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה ה', הַמְּבַדֵּיל בֵּין קֹדֶשׁ לַחֲלָל.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזְמַן הַזֶּה.

והצלתי

והוצאתי

ולקחתי

ולאאתי

נוטלים את הידים ואין מהרכים "על נטילת ידים".

אין מהרכים על נטילת ידים

A decorative graphic element consisting of two overlapping, irregular geometric shapes (resembling a hexagon and a pentagon) formed by thin black lines. The word "כרפס" is centered within the intersection of these shapes. The graphic is embellished with botanical illustrations: a branch with several leaves and a single flower on the left side, and another branch with several leaves on the right side. The background features a soft, grey, cloud-like texture on the left side, fading into a plain white background on the right.

כרפס

מטבילים פחות מכזית כרפס במי מלח ומברכים "בּוֹרָא פְּרִי
הָאֲדָמָה" ומכוונים לפטור גם את הברכה של המרור.

**בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, בּוֹרָא פְּרִי הָאֲדָמָה.**

לוקחים את המצה האמצעית (לוי) וסוברים לפני חלקים.
מטמינים את החלק הצדדי לאפיקומן.

מתחילים לקרוא את ההצדה מהא לחמא סניא סז
גאלו ישראל-ל כבי לקיים מצות ספור יציאת מצרים.

הַא לַחְמַא עֲנִיא

די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים. כל
דכפין ייתי ויוכל, כל דצריך ייתי ויפסח.
השתא הכא, לשנה הבאה בארעא דישראל.
השתא עבדי, לשנה הבאה בני חורין.

מוזגין כוס שני. וכאן הבן שואל:

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?

שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ
ומצה, הלילה הזה - כלו מצה.

שבכל הלילות אנו אוכלין שאר
ירקות - הלילה הזה (כלו) מרור.

שָׁבָכָל הַלֵּילוֹת אֵין אָנוּ מְטַבְּלִין
אָפִילוּ פְעַם אַחַת - הַלֵּילָה הַזֶּה שְׁתֵּי

שָׁבָכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין בֵּין יוֹשְׁבֵין
וּבֵין מְסַבֵּין - הַלֵּילָה הַזֶּה כָּלְנוּ מְסַבֵּין.

*מחזיר את הקשרה אל השולחן. המצות
תהינה מאלות בשעת אמירת ההלצה.*

עֲבָדִים הָיִינוּ לַפְרָעָה בְּמִצְרַיִם, וַיּוֹצִיאֵנוּ ה' אֱלֹקֵינוּ
מִשָּׁם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֶרַע נְטוּיָה. וְאֵלּוּ לֹא הוֹצִיא הַקֹּדֶשׁ
בְּרוּךְ הוּא אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם, הָרִי אָנוּ וּבְנֵינוּ וּבְנֵי
בְנֵינוּ מִשְׁעֲבָדִים הָיִינוּ לַפְרָעָה בְּמִצְרַיִם. וְאָפִילוּ כָּלְנוּ
חֲכָמִים כָּלְנוּ נְבוֹנִים כָּלְנוּ זְקֵנִים כָּלְנוּ יוֹדְעִים אֶת
הַתּוֹרָה מִצְוָה עָלֵינוּ לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם. וְכָל
הַמְרַבֵּה לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם הָרִי זֶה מִשְׁבַּח.

מַעֲשֵׂה

בְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר

וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ

וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֶזְרִיָּה

וְרַבִּי עֲקִיבָא

וְרַבִּי טַרְפוֹן

שְׁהוּי מְסַבִּין בְּבִנֵי בְּרַק וְהוּי מְסַפְּרִים בִּיְצִיאַת
מִצְרַיִם כֹּל אוֹתוֹ הַלֵּילָה, עַד שֶׁבָּאוּ
תַלְמִידֵיהֶם וְאָמְרוּ לָהֶם רְבוּתֵינוּ הִגִּיעַ זְמַן
קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל שְׁחָרִית.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֶזְרִיָּה

הָרִי אֲנִי כֶּבֶן שִׁבְעִים שָׁנָה וְלֹא זָכִיתִי שֶׁתֵּאמֹר
יֵצִיאַת מִצְרַיִם בְּלִילוֹת עַד שֶׁדָּרְשָׁה בֶּן זֹמָא,
שֶׁנֶּאמַר,

לְמַעַן תִּזְכּוֹר אֶת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

יְמֵי חַיֶּיךָ הַיָּמִים.
כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ הַלִּילוֹת.

וְחֻכְמִים אוֹמְרִים

יְמֵי חַיֶּיךָ הָעוֹלָם הַזֶּה.
כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ לְהַבְיֵא לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ:

אוי רבי אליעזר

אוי רבי יהושע

כהן רבי אלעזר בן עזריה

כהן רבי עקיבא

כהן רבי טרפון

כל ימי חייו

אפילו
בימות
המשיח

בְּרוּךְ הַמָּקוֹם, בְּרוּךְ
הוּא, בְּרוּךְ שֶׁנִּתַּן תּוֹרָה
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּרוּךְ
הוּא.

כְּנֶגֶד אַרְבַּעַה בָּנִים דְּבִרָה תּוֹרָה:

אֶחָד חֲכָם,

וְאֶחָד רָשָׁע,

וְאֶחָד תָּם,

וְאֶחָד שְׂאִינוֹ יוֹדֵעַ לְשִׂאוֹל.

חכם מָה הוּא אוֹמֵר? מָה הַעֲדוֹת וְהַחֲקִים
וְהַמְשֻׁפְּטִים אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֱלֹקֵינוּ אֲתֶכֶם. וְאָרְ
אֲתָה אָמֹר לוֹ כְּהִלְכוֹת הַפֶּסַח: אֵין מִפְּטוּרֵין אַחַר
הַפֶּסַח אֲפִיקוּמָן:

רָשָׁע מָה הוּא אוֹמֵר? מָה הַעֲבוּדָה הַזֹּאת לָכֶם.
לָכֶם - וְלֹא לוֹ. וּלְפִי שֶׁהוֹצִיא אֶת עַצְמוֹ מִן הַכֹּלֵל
כִּפּוּר בְּעֶקֶר. וְאָרְ אֲתָה הִקְהָה אֶת שְׁנֵי וְאָמֵר לוֹ:
"בְּעִבּוֹר זֶה עָשָׂה ה' לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם". לִי וְלֹא
לוֹ. אֱלוֹהֵי הַשָּׁם, לֹא הָיָה נִגְאָל:

תָּם מָה הוּא אוֹמֵר? מָה זֹאת? וְאָמַרְתָּ אֵלַי
"בְּחֻזְק יָד הוֹצִיאָנוּ ה' מִמִּצְרָיִם מִבֵּית עֲבָדִים".

וְשֵׂאִינוּ יוֹדַע לְשֵׂאוֹל - אֶת פֶּתַח לוֹ,
שֶׁנֶּאֱמַר, וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר, בְּעִבּוֹר
זֶה עָשָׂה ה' לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם.

יְכוּל מֵרֵאשׁ חֲדָשׁ?

תְּלַמּוּד לּוֹמֵר

”בַּיּוֹם הַהוּא.”

אִי בַּיּוֹם הַהוּא יְכוּל מִבְּעוֹד יוֹם?

תְּלַמּוּד לּוֹמֵר

”בַּעֲבוּר זֶה” - בַּעֲבוּר זֶה לֹא אֶמְרָתִי, אֶלָּא

בְּשַׁעַה שֵׁישׁ מִצָּה וּמְרוֹר

מִנְחִים לְפָנֶיךָ.

חזש ניסן

ז	ו	ה	ד	ג	ב	ראש חזש ניסן ?
הילולא של קרבן פסח ?	יג	יב	יא	י	ט	ח
כא	כ	יט	יח	יז	טז	היום של קרבן פסח ?

אלא בשעה שיטש

מנחים לפניך

מִתְחִלָּה עֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה הָיוּ אֲבוֹתֵינוּ,

וְעָכְשׁוּ קִרְבָּנוּ הַמָּקוֹם לְעַבְדָּתוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
כָּל הָעָם, כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: בְּעֵבֶר הִנְהָר יָשְׁבוּ
אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם, תָּרַח אָבִי אֲבִרְהָם וְאַבְרָהָם וַיַּעֲבֹד
דוֹ אֱלֹהִים אֲחֵרִים. וְאַקַּח אֶת אֲבִיכֶם אֶת אֲבִרְהָם מֵעֵבֶר
הִנְהָר וְאוֹלָךְ אוֹתוֹ בְּכָל אֶרֶץ כְּנָעַן, וְאַרְבֵּה אֶת זֶרְעוֹ וְאַתָּן
לוֹ אֶת יִצְחָק, וְאַתָּן לְיִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וְאַתָּ עָשׂוּ. וְאַתָּן
לְעָשׂוֹ אֶת הָר שְׁעִיר לְרִשְׁתָּ אוֹתוֹ, וַיַּעֲקֹב וּבְנָיו יָרְדוּ מִצְרָיִם.

בְּרוּךְ שׁוֹמֵר הַבְּטָחָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל,

בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָשַׁב אֶת הַקֶּץ, לַעֲשׂוֹת כְּמָה
שֶׁאָמַר לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים, שֶׁנֶּאֱמַר:
וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם, יָדַע תֵּדַע כִּי גֵר יִהְיֶה זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם,
וְעַבְדוּם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה. וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹד
דוֹדָן אָנֹכִי וְאַחֲרָי כֵּן יֵצְאוּ בְּרַכְשׁ גָּדוֹל.

מתחלה עובדי עבודה זרה ...

מתחיל האות ומסיים בשבח

ברוך שומר הבטחתו לישראל ...

$$400 - 190 =$$

הוראות

מכסה המכה ומלביה
את הכוס ביזו, ואומר:

הלכה

והיא

נשעמדה לאבותינו ולנו.

שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותנו, אלא
שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו, והקדוש
ברוך הוא מצילנו מידם.

יניח הכוס מימין ויאלף את המצות

צא ולמד מה בקש לִבְּן הָאֶרְמִי לַעֲשׂוֹת
לְיַעֲקֹב אָבִינוּ: שְׁפָרְעָה לֹא גָזַר אֱלֹהִים עַל
הַזְּכָרִים, וְלִבְּן בִּקֵּשׁ לַעֲקֹר אֶת הַכֹּל. שְׁנַאֲמַר:

הסנינים הנמצאים

ב"צא ולמד" על "גאל ישראל-ל"

הנסים

ששה ה'
שבת והלל לה

השחחה

של
לאולת מצרים

העבודות

והסנינים
המצרים

1

פסוק
ראשון

אַרְמִי

אֲבִד אָבִי, וַיֵּרֶד מִצְרַיִם
וַיֵּגֶר שֵׁם בְּמִתֵּי מֵעַט,
וַיְהִי שֵׁם לְגוֹי גָדוֹל, עַצוֹם
וְרַב:

וַיֵּרֶד מִצְרַיִם - אָנוֹס עַל פִּי הַדְּבָר.

וַיֵּגֶר שָׁם - מִלְמַד שֶׁלֹּא יֵרֵד יַעֲקֹב אֲבִינוֹ לְהִשְׁתַּקֵּעַ בְּמִצְרַיִם אֲלֵא לְגוֹר שָׁם, שֶׁנֶּאֱמַר:
וַיֹּאמְרוּ אֶל פְּרֹעֹה, לְגוֹר בְּאֶרֶץ בְּאֵנוּ, כִּי אֵין מְרַעָה לְצֹאן אֲשֶׁר לְעַבְדֶּיךָ, כִּי כָבֵד הָרַעַב
בְּאֶרֶץ כְּנַעַן. וְעַתָּה יֵשְׁבוּ נָא עַבְדֶּיךָ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן.

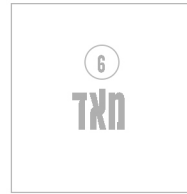
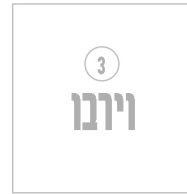
בְּמַתִּי מֵעַט - כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יֵרְדוּ אֲבוֹתֶיךָ מִצְרַיִם, וְעַתָּה שְׂמֹךְ ה' אֱלֹהֶיךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב.

וַיְהִי שָׁם לְגוֹי - מִלְמַד שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל מְצַיִנִים שָׁם.

גָּדוֹל עָצוֹם - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פְּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבוּ וַיַּעֲצְמוּ בְּמֵאֵד מְאֹד, וְתַמְלֵא
הָאֶרֶץ אֹתָם.

וַרְבֵּ - כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: רַבְּבָה כְּצֶמַח הַשָּׂדֶה נִתְתִּיר, וְתִרְבִּי וְתִגְדְּלִי וְתִבְאִי בְעֵדֵי עֲדָיִים,
שְׂדֵים נִכְנוּ וְשַׁעֲרֵךְ צִמְחָם, וְאֶת עֵרֹם וְעֵרְיָה. וְאֶעֱבֹר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ מִתְּבוֹסֶסֶת בְּדַמְיָךְ, וְאֹמַר
לֶךְ בְּדַמְיָךְ חַיִּי, וְאֹמַר לֶךְ בְּדַמְיָךְ חַיִּי.

ירידת בני ישראל למצרים
וישראל וירבו עד מאד ...

"...מלמד שהיו מצוינים שם..."
שלא שינו

נגאלו אבותינו מחצרים

2

פסוק
עני

וִירְעוּ

אֶתְנוּ הַמְצָרִים
וְיַעֲנוּנוּ,
וְיִתְּנוּ עֲלֵינוּ עֲבֹדָה
קָשָׁה.

3

פסוק
שלישי

וּנְצַעֵק

אֵל ה' אֱלֹהֵי אַבְתִּינוּ,
וַיִּשְׁמַע ה' אֶת קִלְנוּ,
וַיֵּרָא אֶת עַנְיֵנוּ וְאֶת
עֲמָלֵנוּ וְאֶת לַחֲצֵנוּ.

וּנְצַעַק אֶל ה' אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ - כְּמָה

שְׁנֵאָמַר: וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמַת מֶלֶךְ
מִצְרַיִם, וַיֵּאָנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבוֹדָה וַיִּזְעָקוּ,
וַתַּעַל שׁוֹעַתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבֹדָה.

וַיִּשְׁמַע ה' אֶת קִלְנוּ - כְּמָה שְׁנֵאָמַר:

וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם, וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת
בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם, אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב.

וַיֵּרָא אֶת עֵינֵינוּ - זוּ פְרִישׁוֹת דְּרָךְ אֶרֶץ, כְּמָה

שְׁנֵאָמַר: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּדַּע
אֱלֹהִים.

וְאֶת עֲמִלְנוּ - אֵלֹהֵי הַבְּנִיּוֹת. כְּמָה שְׁנֵאָמַר: כָּל

הַבֵּן הַיְלֹוֹד הַיְאָרָה תִשְׁלִיכֶהוּ וְכָל הַבַּת תִּחְסִיין.

וְאֶת לְחַצְנוּ - זוּ הַדְּחַק, כְּמָה שְׁנֵאָמַר: וְגַם

רָאִיתִי אֶת הַלַּחֲץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לְחַצִּים אֲתָם.

4

פסוק
רשע

וּיּוֹצִיאֵנוּ

ה' מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה,
וּבְזֶרַע נְטוּיָה, וּבְמֹרָא
גָּדֹל, וּבְאֵתוֹת וּבְמִפְתִּיּוֹת.

ויוציאנו ה' ממצרים - לא על ידי מלאך, ולא על ידי שרף, ולא על ידי שליח, אלא הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו. שנאמר: ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה, והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה, ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים. אני ה'.

ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה - אני ולא מלאך;
והכיתי כל בכור בארץ מצרים - אני ולא שרף;
ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים - אני ולא השליח;
אני ה' - אני הוא ולא אחר:

ביד חזקה - זו הדבור, כמה שנאמר: הנה יד ה' הויה במקנך אשר בשדה, בסוסים, בחמרים, בגמלים, בבקר ובצאן, דבר כבד מאד.

ובזרע נטויה - זו התרב, כמה שנאמר: וחרבו שלופה בידו, נטויה על ירושלים.

ובמורא גדול - זו גלוי שכינה. כמה שנאמר, או הנסה אלהים לבא לקחת לו גוי מקרב גוי במסות באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדולים ככל אשר עשה לכם ה' אלהיכם במצרים לעיניך:

ובאותות - זה המטה, כמה שנאמר: ואת המטה הזה תקח בידך, אשר מעשה בו את האתת.

ובמפתים - זה הדם, כמה שנאמר: ונתתי מופתים בשמים ובארץ.

כסאומר זכּ וּאש וּתימרות עשן,
עשר המכות וּז"ק עז"ש באח"ב - ישפוק מן הכוס מעט יין:

דָּם וְאֵשׁ וְתִימְרוֹת עֵשֶׂן. דְּבַר אַחֵר:

בְּיַד חֲזָקָה שְׂתִים,
וּבְזַרְעַ נְטוּיָה שְׂתִים,
וּבְמוֹרָא גְדוֹל שְׂתִים,
וּבְאֵתוֹת שְׂתִים,
וּבְמִפְתִּים שְׂתִים.

**אֵלוֹ עֵשֶׂר מְכוֹת שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא עַל הַמְצָרִים בְּמְצָרִים, וְאֵלוֹ הֵן:**

כְּנִים	צְפֹרְדַּע	דָּם
שְׁחִין	דָּבָר	עָרוֹב
חֶשֶׁךְ	אֲרָבָה	בָּרָד

מִכֶּת בְּכוֹרוֹת

רַבִּי יְהוּדָה הִיא נוֹתֵן בָּהֶם סְמָנִים

דַּצִּ"ן
עַדִּ"שׁ
בְּאַחִ"ב

רבי יוסי

הגלילי אומר:

מנין אתה אומר שלקו המצרים
במצרים עשר מכות ועל הים
לקו חמשים מכות? במצרים מה
הוא אומר? ויאמרו החרטמים
אל פרעה: אצבע אלהים הוא,
ועל הים מה הוא אומר? וירא
ישראל את היד הגדלה אשר
עשה ה' במצרים, וייראו העם
את ה'; ויאמינו ביי ובמשה עבדו.
כמה לקו באצבע? עשר מכות.
אמור מעתה: במצרים לקו עשר
מכות ועל הים לקו חמשים מכות.

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר:

מִנֵּין שֶׁכֵּל מִכָּה וּמִכָּה שֶׁהֵבִיא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְוֹת בְּמִצְרַיִם הֵיטָה שֶׁל אַרְבַּע מִכּוֹת? שֶׁנֶּאֱמַר: יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ, עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה, מִשְׁלַחַת מִלֶּאכִי רָעִים. עֲבָרָה - אַחַת, וְזַעַם - שְׁתַּיִם, וְצָרָה - שְׁלֹשׁ, מִשְׁלַחַת מִלֶּאכִי רָעִים - אַרְבַּע. אָמור מֵעַתָּה:

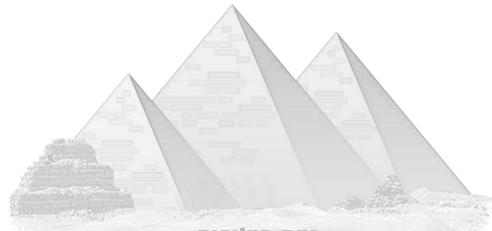
בְּמִצְרַיִם לָקוּ **אַרְבָּעִים מִכּוֹת**
וְעַל הַיָּם לָקוּ **מֵאֲתַיִם מִכּוֹת.**

רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר:

מִנֵּין שֶׁכֵּל מִכָּה וּמִכָּה שֶׁהֵבִיא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְוֹת בְּמִצְרַיִם הֵיטָה שֶׁל חֲמֵשׁ מִכּוֹת? שֶׁנֶּאֱמַר: יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ, עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה, מִשְׁלַחַת מִלֶּאכִי רָעִים. חֲרוֹן אַפּוֹ - אַחַת, עֲבָרָה - שְׁתַּיִם, וְזַעַם - שְׁלוֹשׁ, וְצָרָה - אַרְבַּע, מִשְׁלַחַת מִלֶּאכִי רָעִים - חֲמֵשׁ. אָמור מֵעַתָּה:

בְּמִצְרַיִם לָקוּ **חֲמֵשִׁים מִכּוֹת**
וְעַל הַיָּם לָקוּ **חֲמֵשִׁים וּמֵאֲתַיִם מִכּוֹת.**

כמה חכות קבלו המצריים?

כמה בחצרים?

אמר רבי אליעזר

אמר רבי עקיבא

אמר רבי יוסי הלילי

כמה בים?

אמר רבי אליעזר

אמר רבי עקיבא

אמר רבי יוסי הלילי

למה זה חשוב?

מכאן אומרים

כִּמָּה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לַמָּקוֹם עֲלֵינוּ!

- אלו** הוציאנו ממצרים
ולא עשה בהם שפטים, **דינו.**
- אלו** עשה בהם שפטים,
ולא עשה באלהיהם, **דינו.**
- אלו** עשה באלהיהם,
ולא הרג את בכוריהם, **דינו.**
- אלו** הרג את בכוריהם
ולא נתן לנו את ממונם, **דינו.**
- אלו** נתן לנו את ממונם
ולא קרע לנו את היים, **דינו.**
- אלו** קרע לנו את היים
ולא העבירנו בתוכו בחרבה, **דינו.**
- אלו** העבירנו בתוכו בחרבה
ולא שקע צרינו בתוכו, **דינו.**
- אלו** שקע צרינו בתוכו
ולא ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה, **דינו.**

אלו ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה
ולא האכילנו את המן

דינו.

אלו האכילנו את המן

ולא נתן לנו את השבת,

דינו.

אלו נתן לנו את השבת,

ולא קרבנו לפני הר סיני,

דינו.

אלו קרבנו לפני הר סיני,

ולא נתן לנו את התורה.

דינו.

אלו נתן לנו את התורה

ולא הכניסנו לארץ ישראל,

דינו.

אלו הכניסנו לארץ ישראל

ולא בנה לנו את בית הבחירה

דינו.

על אחת, כמה וכמה,

טובה כפולה ומכפלת למקום עלינו: שהוציאנו ממצרים, ועשה בהם שפטים, ועשה באלהיהם, והרג את בכוריהם, ונתן לנו את ממונם, וקרע לנו את הים, והעבירנו בתוכו בחרבה, ושקע צרינו בתוכו, וספק צרכנו במדבר ארבעים שנה, והאכילנו את המן, ונתן לנו את השבת, וקרבנו לפני הר סיני, ונתן לנו את התורה, והכניסנו לארץ ישראל, ובנה לנו את בית הבחירה לכפר על כל עונותינו.

רַבֵּן גַּמְלִיאֵל הִיָּה אוֹמֵר: כָּל שֶׁלֹּא אָמַר שְׁלֹשָׁה
דְּבָרִים אֵלּוּ בַּפֶּסַח, לֹא יֵצֵא יְדֵי חוּבָתוֹ, וְאֵלּוּ הֵן:

פֶּסַח, מִצָּה, וּמָרוֹר.

פֶּסַח שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים בְּזִמְנֵן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הִיָּה קִים,

על שום מה?

על שום שֶׁפֶסַח הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל בְּתֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר:
וְאִמְרַתֶּם זִבַּח פֶּסַח הוּא לִי, אֲשֶׁר פֶּסַח עַל בְּתֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ
אֶת מִצְרַיִם, וְאֶת בְּתֵינוּ הִצִּיל וַיִּקַּד הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ.

אוחז המצה ביצו ומראה אותה למסובין:

מצָה זו שָׁאֲנוּ אוֹכְלִים,

עַל שׁוּם מָה?

על שום שלא הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא, וגאלם, שנאמר: ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות, כי לא חמץ, כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה, וגם צדה לא עשו להם.

אוחז המרור ביצו ומראה אותו למסובין:

מְרוֹר זֶה שָׁאֲנוּ אוֹכְלִים,

עַל שׁוּם מָה?

על שום שמררו המצרים את חיי אבותינו במצרים, שנאמר: וימררו את חייהם בעבדה קשה, בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך.

בְּכֹל דִּזְרוּר וְדִזְרוּר

חַיֵּב אָדָם לְרֹאוֹת אֶת עַצְמוֹ כְּאִלוֹ הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם, שְׁנֵאֲמַר: וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר, בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה ה' לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם. לֹא אֶת אֲבוֹתֵינוּ בִּלְבַד גָּאל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲלָא אִף אוֹתְנוּ גָאל עִמָּהֶם, שְׁנֵאֲמַר: וְאוֹתְנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם, לְמַעַן הִבִּיא אֹתְנוּ, לְתֵת לָנוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם.

יאחז הכוס הידו ויכסה המצות ויאמר:

לְפִיכָךְ: אֲנַחְנוּ חַיִּבִּים לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבַּח, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדְרֵה, לְבָרֵךְ, לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס לְמִי שֶׁעָשָׂה לְאַבְרָהָם וְלָנוּ אֶת כָּל הַנִּסִּים הָאֵלֶּה: הוֹצִיאָנוּ מֵעַבְדוֹת לְחֵרוֹת מִיַּגוֹן לְשִׂמְחָה, וּמֵאֲבֵל לְיוֹם טוֹב, וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹר גְּדוֹל, וּמִשְׁעַבּוּד לְגָאֵלָה. וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁירָה חֲדָשָׁה: הַלְלוּהָ.

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי ה', הַלְלוּ אֶת שֵׁם ה'. יְהִי שֵׁם ה' מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. מִמְזָרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ מְהַלֵּל שֵׁם ה'. רֵם עַל כָּל גּוֹיִם ה', עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ. מִי כִּי אֶלְקֵינוּ הַמְגַבִּיהִי לַשַּׁבָּת, הַמְשַׁפִּילִי לַרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבְאָרֶץ מְקִימֵי מַעֲפָר דָּל, מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן, לְהוֹשִׁיבֵי עִם נְדִיבִים, עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ. מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת, אִם הַבָּנִים שְׂמַחָה. הַלְלוּיָהּ

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לַעֲזָ, הִיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ, יִשְׂרָאֵל מִמְשָׁלוֹתָיו. הַיָּם רָאָה וַיִּנָּס, הַיַּרְדֵּן יָסַב לְאַחֹר. הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים, גְּבַעוֹת כְּבָנֵי צֶאֱן. מֵה לָךְ הַיָּם כִּי תִנּוֹס, הַיַּרְדֵּן תִּסָּב לְאַחֹר, הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים, גְּבַעוֹת כְּבָנֵי צֶאֱן. מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ, מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הַהִפְכֵי הַצּוֹר אַגָּם מַיִם, חֲלַמֵּיֶשׁ לְמַעֲיֵנו מַיִם.

שותים את הכוס בהסתה שאל.

מלהיהם את הכוס עד אל ישראל.

ברוך אתה ה', אלקינו מלך העולם,

אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים, והגיענו ללילה הזה
לאכל בו מצה ומרור. כן ה' אלקינו ואלהי אבותינו יגיענו
למועדים ולרגלים אחרים הבאים לקראתנו לשלום, שמחים
בבנין עירך וששים בעבודתך. ונאכל שם מן הזבחים ומן
הפסחים אשר יגיע דמם על קיר מזבחך לרצון, ונודה לך שיר
חדש על גאלתנו ועל פדות נפשנו. ברוך אתה ה', גאל ישראל.

A decorative graphic element consisting of two overlapping, irregular geometric shapes (resembling a hexagon and a pentagon) drawn with thin black lines. The shapes are positioned on the left side of the page, partially overlapping a soft, grey, cloud-like background. The text 'רח3ה' is centered within the intersection of these shapes. To the right of the shapes, a branch with several green leaves extends upwards. To the left, a single white flower with a yellow center is visible, partially overlapping the bottom-left corner of the geometric shapes.

רח3ה

נוטלים את הידים ומברכים על נטילת ידים.

**בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
נְטִילַת יָדַיִם.**

מברכים
על נטילת ידים

A decorative graphic consisting of two overlapping, irregular geometric shapes (resembling a hexagon and a pentagon) drawn with thin black lines. The frame is partially filled with watercolor-style illustrations of green leaves and a white flower with a yellow center, positioned at the bottom left and right corners of the frame. The background is a soft, light gray gradient.

מזמור
לדוד

לוקחים את שלש המצות ומברכים ברכת
"המוציא" וברכת "על אכילת מצה", ואוכלים
את הכהן וחצי הלוי.

**בָּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹקֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם הַמוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ.**

**בָּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹקֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מַצָּה.**

אוקחים כזית של מרור, מטבילים בחרוסת,
ומברכים "על אכילת מרור".

**בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מְרוֹר.**

כורק

לוקחים כזית של מצה (ישראל) עם כזית של מרור, כורכים ביחד, אומרים "זכר למקדש כהלו", ואוכלים בהסביבה.

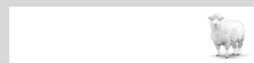
זְכֹר לְמִקְדָּשׁ כְּהִלֵּל.

**כֵּן עֲשֵׂה הַלֵּל בְּזִמְנֵן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קִיָּם:
הָיָה כּוֹרֵךְ מִצָּה וּמְרוֹר וְאוֹכֵל בְּיַחַד,
לְקִיָּם מָה שֶׁנֶּאֱמַר:
עַל מִצּוֹת וּמְרוֹרִים יֹאכְלֵהוּ.**

הזמן הזה
כורכים

הזמן בית המקדש
כורכים

שנת
עזרה

אוכלים סעודת יום טוב.

אוכלים סעודת יום טוב

וזוכרים להשאיר תיאבון
בשביל האפיקוראן

1103

אוכלים את האפיקומן (שהוא במקום קרבן פסח) בהס'בה.

אוכלים את האפיקומן במקום קרבן פסח

אין אוכלים אחר אכילת אפיקומן

ברק

מוֹלָזִים כּוֹס שְׁלִישֵׁי וּמַבְרֵכִים בְּרַכַּת הַמָּלוֹךְ.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת,

בְּשׁוֹב ה' אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הֵייוֹנוֹ כְּחֻלְמִים. אֲזַ יִמְלֹא
שְׁחוֹק פִּינוֹ וּלְשׁוֹנֵנוֹ רִנָּה. אֲזַ יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם: הַגְדִּיל
ה' לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי הַגְדִּיל ה' לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ,
הֵייוֹנוֹ שְׂמֵחִים. שׁוֹבָה ה' אֶת שְׁבִיתֵנו כְּאֶפְיָקִים
בְּנֶגֶב. הַזְרְעִים בְּדַמְעָה, בְּרִנָּה יִקְצְרוּ. הַלֹּךְ יֵלֶךְ
וּבֹכָה נִשָּׂא מְשֶׁקֶה הַזֶּרַע, בֹּא יבֹא בְּרִנָּה נִשָּׂא

בָּרוּךְ: אַתָּה ה', אֱלֹקֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַזֵּן אֶת הָעוֹלָם כְּלוּ בְטוֹבוֹ בְּחַן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, הוּא נוֹתֵן לָחֵם לְכָל בֶּשֶׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. וּבְטוֹבוֹ הַגְּדוֹל תְּמִיד לֹא חֶסֶר לָנוּ, וְאֵל יַחְסֵר לָנוּ מִזֶּן לְעוֹלָם וְעַד. בְּעֵבוֹר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל, כִּי הוּא אֵל זָן וּמְפָרֵס לְכָל וּמְטִיב לְכָל, וּמְכִין מִזֶּן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא. בָּרוּךְ אַתָּה ה', הַזֵּן אֶת הַכֹּל.

נוֹדָה לָךְ ה' אֱלֹקֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה, וְעַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ ה' אֱלֹקֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים, וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלִּמַּדְתָּנוּ, וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ, וְעַל חַיִּים חַן וְחֶסֶד שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ, וְעַל אֲכִילַת מִזֶּן שֶׁאַתָּה זָן וּמְפָרֵס אוֹתָנוּ תְּמִיד, בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה:

וְעַל הַכֹּל ה' אֱלֹקֵינוּ, אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ, יִתְבָּרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל חַי תְּמִיד לְעוֹלָם וְעַד. כִּכְתוּב: וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ וּבְרַכְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ עַל הָאֶרֶץ הַטוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ. בָּרוּךְ אַתָּה ה', עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַמִּזֶּן:

רחם נָא ה' אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֲךָ וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו: אֱלֹהֵינוּ אָבִינוּ, רַעֲנוּ זִמְנֵנוּ פִּרְנֹסֵנוּ וְכִלְכְּלֵנוּ וְהַרְוִיחֵנוּ, וְהַרְוֵחַ לְנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה מְכַל צְרוּתֵינוּ. וְנָא אֵל תִּצְרִיכֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ, לֹא לִיְדֵי מִתְנַת בָּשָׂר וְדָם וְלֹא לִיְדֵי הַלְוֹאֲתָם, כִּי אִם לִיְדֵךָ הַמְּלָאָה הַפְּתוּחָה הַקְּדוּשָׁה וְהַרְחֲבָהּ, שֶׁלֹּא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכָּלֵם לְעוֹלָם וָעֶד.

בשבת מוסיפין:

רצה והחליצנו ה' אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַשְּׁבֵת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה. כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ לְשֵׁבֶת בּוֹ וְלִנְוַח בּוֹ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת רְצוֹנָה. וּבְרָצוֹנְךָ הֵנִיחַ לְנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ שֶׁלֹּא תֵהָא צָרָה וְיָגוֹן וְאֲנָחָה בְּיוֹם מְנוּחַתֵּנוּ. וְהִרְאֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן עִירְךָ וּבְבִגְדֵי יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשְׁךָ כִּי אִתָּה הוּא בַעַל הַיְשׁוּעוֹת וּבַעַל הַנְּחֻמוֹת.

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיִבֵּא וְיִגִיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוּרֵנוּ וּפְקוּדוֹנֵנוּ, וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ, וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשְׁךָ, וְזָכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה לְחַן וְלִחְסֵד וְלִרְחֻמִּים, לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַמִּצְוֹת הַזֶּה זְכַרְנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּה בּוֹ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרְחֻמִּים חוּס וְחַנְּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. ברוך אתה ה', בונה ברחמי ירושלים. אמן.

ברוך אתה ה', אלקינו מלך העולם, האל אבינו מלכנו אדירנו בוראנו גאלנו יוצרנו קדושנו קדוש יעקב רוענו רועה ישראל המלך הטוב והמטיב לכל שבכל יום ויום הוא הטיב, הוא מטיב, הוא יטיב לנו. הוא גמלנו הוא גומלנו הוא יגמלנו לעד, לחן ולחסד ולרחמים ולרוח הצלה והצלחה, ברכה וישועה נחמה פרנסה וכלכלה ורחמים וחסים ושלום וכל טוב, ומכל טוב לעולם על יחסרנו.

הרחמן הוא ימלוך עלינו לעולם ועד. **הרחמן** הוא יתברך בשמים ובארץ. **הרחמן** הוא ישתבח לדור דורים, ויתפאר בנו לעד ולנצח נצחים, ויתהדר בנו לעד ולעולמי עולמים. **הרחמן** הוא יפרנסנו בכבוד. **הרחמן** הוא ישבור עלנו מעל צוארנו, והוא יוליכנו קוממיות לארצנו. **הרחמן** הוא ישלח לנו ברכה מרבה בבית הזה, ועל שלחן זה שאכלנו עליו. **הרחמן** הוא ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב, ויבשר לנו בשורות טובות ישועות ונחמות.

הרחמן הוא יְבָרַךְ אֶת [אָבִי מוֹרִי] בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה. וְאֵת [אִמִּי מוֹרְתִי] בְּעַלֹּת הַבַּיִת הַזֶּה, אוֹתָם וְאֵת בֵּיתָם וְאֵת זֶרְעָם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם. אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מַכְּל כָּל, כֵּן יְבָרַךְ אוֹתָנוּ כָּלנוּ יַחַד בְּבִרְכָה שְׁלֵמָה, וְנֹאמֵר, אָמֵן.

בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ זְכוֹת שֶׁתְּהֵא לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם. וְנִשָּׂא בְּרָכָה מֵאֵת ה', וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְנִמְצָא חַן וְשִׂכָּל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם.

בשבת: הרחמן הוא ינחילנו יום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים.

הַרְחָמֵן הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב. [יוֹם שְׁכָלוֹ אָרוֹךְ. יוֹם שֶׁצְּדִיקִים יוֹשְׁבִים וְעֵטְרוֹתֵיהֶם בְּרָאשֵׁיהֶם וְנִהְנִים מִזִּיו הַשְּׂכִינָה וִיהִי חֶלְקֵינוּ עִמָּהֶם].

הַרְחֵמֵנוּ הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא. מגדול ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לזדוד ולזרעו עד עולם. עשה שלום במרומו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו, אמן.

יְרֵאֵנוּ את ה' קדשיו, כי אין מחסור ליראיו. כפירים רשו ורעבו, ודרשי ה' לא יחסרו כל טוב. הודו לוי כי טוב כי לעולם חסדו. פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון. ברוך הגבר אשר יבטח ביה, והיה ה' מבטחו. נער הייתי גם זקנתי, ולא ראיתי צדיק נעזב, וזרעו מבקש לחם. ה' עז לעמו יתן, ה' יברך את עמו בשלום.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגָּפֶן.

ושותים בהסיבה ואינו מברך ברכה אחרונה.

מוזלים כוס של אליהו ופותחים את הדלת

שֵׁפֶךְ חֲמַתְךָ

אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ
וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ.
כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נֹהוּ הַשָּׁמוּ.
שֵׁפֶךְ עֲלֵיהֶם זַעֲמֶךָ וְחֲרוֹן אַפֶּךָ יִשִּׁיגֵם.
תִּרְדֹּף בְּאֶף וְתִשְׁמִידִם מִתַּחַת שָׁמַי ה'.

ישראל

מוֹלְזִים כּוֹס רְהִיעֵי וְאוֹמְרִים סְלִיו אֵת הַהֵלֵל

הַתּוֹרָה

לֹא לָנוּ, ה', לֹא לָנוּ, כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד, עַל חֲסִדְךָ עַל אֲמִתְךָ. לָמָּה יֹאמְרוּ
הַגּוֹיִם אִי־הוּא אֱלֹהֵיהֶם. וְאֵלֵהֵינוּ בְּשָׁמַיִם, כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה. עֲצִבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב
מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם. פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ. אֲזַנָּיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ,
אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְחוּן. יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְיִשּׁוּן, רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ,
לֹא יִהְיוּ בְּגִרוֹנָם. כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בִּטַח בָּהֶם. יִשְׂרָאֵל בִּטַח בְּה', עֲזָרָם
וּמְגַנָּם הוּא. בֵּית אֶהְרֹן בִּטַחוּ בְּה', עֲזָרָם וּמְגַנָּם הוּא. יִרְאֵי ה' בִּטַחוּ בְּה', עֲזָרָם
וּמְגַנָּם הוּא.

ה' זְכָרְנוּ יְבָרֵךְ: יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל, יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אֶהְרֹן, יְבָרֵךְ
יִרְאֵי ה', הַקַּטְנִים עִם הַגְּדֹלִים. יִסֵּף ה' עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם. בְּרוּכִים אַתֶּם
לֵה', עָשָׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לֵה' וְהָאָרֶץ נָתַן לַבְּנֵי אָדָם. לֹא הִמְתִּים יִהְלְלוּ
יְהוָה וְלֹא כָל יִרְדֵי דוֹמָה. וְאַנְחָנוּ נְבָרֵךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. הַלְלוּיָהּ.

אֶהְבֵּתִי כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת קוֹלִי תַחֲנוּנָי. כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא. אֶפְפוּנֵי חֶבְלֵי מוֹת וּמִצְרֵי שְׂאוּל מִצְאוּנִי, צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצֵא. וּבִשְׁם ה' אֶקְרָא: אֲנֹא ה' מַלְטָה נַפְשִׁי. חֲנוּן ה' וְצַדִּיק, וְאֱלֹהֵינוּ מֵרַחֵם. שֹׁמֵר פְּתָאִים ה', דְּלַתִּי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. שׁוּבוּ נַפְשֵׁי לְמִנוּחֵינוּ, כִּי ה' גָּמַל עָלֵינוּ. כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשֵׁי מִמּוֹת, אֶת עֵינָי מִן דַּמְעָה, אֶת רַגְלֵי מִדְּחִי. אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי ה' בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים. הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר, אֲנִי עֲנִיתִי מֵאֵד. אֲנִי אִמַרְתִּי בְּחַפְזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב.

מָה אָשִׁיב לָהּ, כָּל תַּגְמוּלוֹהֵי עָלַי. כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבִשְׁם ה' אֶקְרָא. נִדְרֵי לָהּ אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ. יִקָּר בְּעֵינֵי ה' הַמּוֹתָה לְחַסִּידָיו. אֲנֹא ה' כִּי אֲנִי עֲבַדְךָ, אֲנִי עֲבַדְךָ בֶּן אִמְתְּךָ, פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי. לָךְ אֲזַבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבִשְׁם ה' אֶקְרָא. נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ. בְּחִצְרוֹת בַּיִת ה', בְּתוֹכְכִי

הִלְלוּ אֶת ה' כָּל גּוֹיִם, שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִים. כִּי גִבֹר עָלֵינוּ חֶסֶד, וְאֵמֶת ה' לְעוֹלָם. הִלְלוּהָ.

כי לעולם חסדו.

כי לעולם חסדו.

כי לעולם חסדו.

כי לעולם חסדו.

הודו לה' כי טוב

יאמר נא ישראל

יאמרו נא בית אהרן

יאמרו נא יראי ה'

מן המצר קראתי יה, ענני במרחב יה. ה' לי, לא אירא - מה יעשה לי אדם, ה' לי בעזרי ואני אראה בשנאי. טוב לחסות ביי מבטח באדם. טוב לחסות ביי מבטח בנדיבים. כל גוים סבבוני, בשם ה' כי אמילם. סבוני גם סבבוני, בשם ה' כי אמילם. סבוני כדברים, דעכו כאש קוצים, בשם ה' כי אמילם. דחה דחיתני לנפל, ויי עזרני. עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה. קול רנה וישועה באהלי צדיקים: ימין ה' עשה חיל, ימין ה' רוממה, ימין ה' עשה חיל. לא אמות כי אחיה, ואספר מעשי יה. יסר יסרני יה, ולמנות לא נתנני. פתחו לי שערי צדק, אבא בם, אוֹדָה יה. זה השער ליי, צדיקים יבאו בו. אוֹדָךְ כי עניתי וְתָהִי לי לישועה. אוֹדָךְ כי עניתי וְתָהִי לי לישועה. אָבֵן מֵאֲסוּ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה. אָבֵן מֵאֲסוּ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה. מֵאֲתָה ה' הִיתָה זֹאת הַיּוֹם וְנִשְׁמְחָה בּוֹ. נְגִילָה וְנִשְׁמְחָה בּוֹ.

אָנָּה ה', הוֹשִׁיעָה נָּא.

אָנָּה ה', הוֹשִׁיעָה נָּא.

אָנָּה ה', הַצְּלִיחָה נָּא.

אָנָּה ה', הַצְּלִיחָה נָּא.

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם ה', בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית ה'.

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם ה', בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית ה'.

אֵל ה' וַיֵּאָר לָנוּ. אֶסְרוּ חַג בְּעַבְתֵּימִים עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.

אֵל ה' וַיֵּאָר לָנוּ. אֶסְרוּ חַג בְּעַבְתֵּימִים עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.

אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדֶךָ, אֱלֹהֵי - אַרְוֹמְךָ.

אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדֶךָ, אֱלֹהֵי - אַרְוֹמְךָ.

הוֹדוּ לֵי כִי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

הוֹדוּ לֵי כִי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

יְהִלְלוּךָ

ה' אֱלֹקֵינוּ כָּל מַעֲשֵׂיךָ, וְחֲסִידֶיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ, וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ, וַיִּשְׂבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ, וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ, וַיִּקְדִּישוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ, מִלְּכָנוּ. כִּי לְךָ טוֹב לַהֲדוֹת וּלְשִׁמְךָ נֶאֱדָה לְזַמֵּר, כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל.

נְשִׁמַת כָּל חַי

תְּבַרְךָ אֵת שְׁמֶךָ, ה' אֱלֹהֵינוּ, וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר תִּפְאֵר וְתִרְוַמֶם זְכָרְךָ, מַלְכֵנוּ, תְּמִיד. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אַתָּה אֵל, וּמִבְלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמְפָרֵס וּמְרַחֵם בְּכָל יַעַת צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָא אַתָּה. אֱלֹהֵי הָרַאשׁוֹנִים וְהַאַחֲרוֹנִים, אֱלֹהֵי כָּל בְּרִיּוֹת, אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת, הַמְהַלֵּל בְּרַב הַתְּשַׁבְּחוֹת, הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיֵּי לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן - הַמַּעֲוֹרֵר יְשָׁנִים וְהַמְקִיץ נֹרְדָמִים, וְהַמְשִׁיחַ אֲלֵמִים וְהַמְתִּיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לָךְ לְבַדְךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים. אֵלֹהֵינוּ פִּינוּ מְלֹא שִׁירָה כִּים, וְלִשׁוֹנֵנוּ רֵנָה כְּהַמּוֹן גְּלוּי, וְשִׁפְתוֹתֵינוּ - שִׁבַּח כְּמֶרְחָבֵי רִקִיעַ, וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִיּוֹר, וְיַדֵּינוּ פְּרוּשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם, וְרַגְלֵינוּ קְלוֹת כְּאֵילוֹת - אֵין אֲנַחְנוּ מְסַפִּיקִים לַהֲדוֹת לָךְ, ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וְלִבְרָךְ אֵת שְׁמֶךָ עַל אַחַת מְאֹלֶף, אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שְׁעֵשִׂית עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ. מִמְצָרִים גָּאֵלְתָּנוּ, ה' אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ, בְּרַעַב זָנַתָּנוּ וּבְשֶׁבַע כָּלְכַלְתָּנוּ, מִחֶרֶב הֲצַלְתָּנוּ וּמִדְּבַר מִלְטָתָנוּ, וּמִחֲלָיִם רַעִים וּנְאֻמָּנִים דָּלִיתָנוּ. עַד הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוֹנוּ חֶסֶדְךָ, וְאֵל תִּטְשֵׁנוּ, ה' אֱלֹהֵינוּ, לְנֶצַח. עַל כֵּן אֲבָרִים שֶׁפִּלְגַת בָּנוּ וְרוּחַ וּנְשֵׁמָה שֶׁנִּפְחַת בְּאֵפֵינוּ וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שִׁמַּת בְּפִינוּ - הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאָרוּ וַיְרַחֲמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֵת שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ. כִּי כָּל פֶּה לָךְ יוֹדֶה, וְכָל לִשׁוֹן לָךְ תִּשְׁבַּע, וְכָל בֶּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע, וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה, וְכָל לִבָּבוֹת יִירָאוּךָ, וְכָל קֶרֶב וְכִלְיוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ. כַּדָּבָר שֶׁכְּתוּב, כָּל עֲצַמְתִּי תֹאמַרְנָה, ה' מִי כְמוֹךָ מַצִּיל עֵבִי מִחֲזַק מִמָּנוּ וְעֵבִי וְאֲבִיוֹן מִגְזָלוֹ. מִי יִדְמָה לָךְ וּמִי יִשׁוּה לָךְ וּמִי יַעֲרַךְ לָךְ הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, קִנְיָ שָׁמַיִם וְאָרֶץ. נְהַלֵּלְךָ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאָרְךָ וְנִבְרָךְ אֵת שֵׁם קִדְשְׁךָ, כְּאִמּוֹר: לְדוֹד, בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֵת ה' וְכָל קֶרְבִי אֵת שֵׁם קִדְשׁוֹ:

הקל בתעצמות עֵזָה, הגָדוֹל בְּכבוֹד שְׁמֶךָ, הגָבוֹר לְנֶצַח וְהַנוֹרָא
בְּנוֹרָאוֹתֶיךָ, הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף רָם וְנִשְׂא: שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ.
וְכַתּוֹב: רָנְנוּ צְדִיקִים בַּיְי, לַיִּשְׂרָאִים נְאוּה תְהִלָּה. בְּפִי יִשְׂרָאִים תְהִלָּל,
וּבְדַבְרֵי צְדִיקִים תִּתְבָּרַךְ, וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמֵם, וּבְקִרְבַּ קְדוֹשִׁים
תִּתְקַדֵּשׁ.

וּבְמַקְהֵלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאֵר שְׁמֶךָ מִלְכָּנוּ
בְּכָל דּוֹר וְדוֹר. שְׁכֵן חוֹבֵת כָּל הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ, ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
לְהוֹדוֹת לְהִלָּל לְשַׁבַּח, לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדְר לְבָרֶךְ, לְעַלָּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל
דַּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ.

יִשְׁתַּבַּח

שְׁמֶךָ לְעַד מְלִכְנוּ, הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם
וּבָאָרֶץ, כִּי לָךְ נָאָה, ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר
וְשִׁבְחָה, הַלֵּל וְזִמְרָה, עֵז וּמְשָׁלָה, נְצַח, גְּדֻלָּה וְגִבוּרָה,
תְּהִלָּה וְתִפְאָרֶת, קְדוּשָׁה וּמְלָכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם. בָּרוּךְ אַתָּה ה', אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתִשְׁבָּחוֹת, אֵל
הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ
אֵל חַי הַעוֹלָמִים.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹקֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

ולוּתֵהּ הַהִסְבֵּאתָ נֵאמָר.

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹקֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן, וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֲמֵדָה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִית וְהִנְחַלְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ לֶאֱכֹל מִפְּרִיָּהּ וּלְשַׁבֵּעַ מִטּוֹבָהּ. רַחֵם נָא ה' אֱלֹקֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מִזְבְּחֶךָ וְעַל הַיִּכְלָךְ. וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ וְשִׁמְחֵנוּ בְּבִנְיָנָהּ וְנֹאכַל מִפְּרִיָּהּ וְנִשְׁבַּע מִטּוֹבָהּ וְנִבְרַכְךָ עֲלֶיךָ בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ [בשבת: וְרָצָה וְהַחֲלִיצֵנוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה] וְשִׁמְחֵנוּ בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, כִּי אַתָּה ה' טוֹב וּמְטִיב לְכֹל, וְנוֹדֵה לְךָ עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן. בְּרוּךְ אַתָּה ה', עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן.

נרצה

בחולף לארץ אומרים פיוט זה רק היליה הראשון של פסח.

ובכן ויהי בחצי הלילה

בלילה,
הלילה,
לילה,

ויהי בחצי הלילה.

אז רוב נסים הפלאות
בראש אשמורת זה
גר צדק נצחתו כנחלק לו

הלילה,
לילה,
לילה,

ויהי בחצי הלילה.

דנת מלך גרר בחלום
הפחדת ארמי באמש
וישר ישראל למלאך ויוכל לו

הלילה,
בלילה,
לילה,

ויהי בחצי הלילה.

זרע בכורי פתרוס מחצת בחצי
חילים לא מצאו בקומם
טיסת נגיד חרשת סלית בכוכבי

בלילה,
לילה,
לילה,

ויהי בחצי הלילה.

יעז מחרף לנופף אוויר, הובשת פגרוי
כרע בל ומצבו באישון
לאיש חמודות נגלה רז חזות

בלילה,
לילה,
בלילה,

ויהי בחצי הלילה.

משתכר בכלי קדש נהרג בו
נושע מבור אריות פותר בעתותי
שנאה נטר אגני וכתב ספרים

לילה,
מלילה,
לילה,

ויהי בחצי הלילה.

עורת נחף עליו בנדד שנת
פורה תדרוך לשומר מה
צרח כשומר ושח אתא בקר וגם

לילה,
הלילה,
הלילה,
לילה,

ויהי בחצי הלילה.

קרב יום אשר הוא לא יום ולא
רם הודע כי לך היום אף לך
שומרים הפקד לעירך כל היום וכל
תאיר כאור יום חשכת

וּבִכֵּן וְאָמַרְתֶּם זָבַח פֶּסַח

בפסח,
פסח,
פסח,

אמץ גבורותיך הפלאה
בראש כל מועדות נשאת
גלית לאזרחי חצות ליל

וְאָמַרְתֶּם זָבַח פֶּסַח.

בפסח,
בפסח,
פסח,

דלתיי דפקת כחם היום
הסעיד נוצצים עגות מצות
ואל הבקר רץ זכר לשור ערך

וְאָמַרְתֶּם זָבַח פֶּסַח.

בפסח,
פסח,
בפסח,

זועמו סדומים ולוהטו באש
חלץ לוט מהם ומצות אפה בקץ
טאטאת אדמת מף ונף בעברך

וְאָמַרְתֶּם זָבַח פֶּסַח.

פסח,
פסח,
בפסח,

יה ראש כל און מחצת בליל שמור
כביר, על בן בכור פסחת בדם
לבלתי תת משחית לבא בפתחי

וְאָמַרְתֶּם זָבַח פֶּסַח.

פסח,
פסח,
פסח,

מסגרת סגרה בעתותי
נשמדה מדון בצליל שעורי עמר
שורפו משמני פול ולוד ביקד יקוד

וְאָמַרְתֶּם זָבַח פֶּסַח.

פסח,
בפסח,
בפסח,

עוד היום בנב לעמוד עד געה עונת
פס יד כתבה לקעקע צול
צפה הצפית ערוך השלחן

וְאָמַרְתֶּם זָבַח פֶּסַח.

בפסח,
בפסח,
בפסח,
פסח,

קהל כנסה הדסה צום לשלש
ראש מבית רשע מחצת בעץ חמשים
שתי אלה רגע תביא לעוצית
תעז ירך ותרום ימינך כליל התקדש חג

וְאָמַרְתֶּם זָבַח פֶּסַח.

כִּי לֹא נֶאֱהָה, כִּי לֹא יֶאָהָה.

אדיר במלוכה, בחור כהלכה, גדודיו יאמרו לו:
לך ולך, לך כי לך, לך אף לך, לך ה' הממלכה,

כִּי לֹא נֶאֱהָה, כִּי לֹא יֶאָהָה.

דגול במלוכה, הדור כהלכה, ותיקויו יאמרו לו:
לך ולך, לך כי לך, לך אף לך, לך ה' הממלכה,

כִּי לֹא נֶאֱהָה, כִּי לֹא יֶאָהָה.

זכאי במלוכה, חסין כהלכה טפסריו יאמרו לו:
לך ולך, לך כי לך, לך אף לך, לך ה' הממלכה,

כִּי לֹא נֶאֱהָה, כִּי לֹא יֶאָהָה.

יחיד במלוכה, כביר כהלכה למודיו יאמרו לו:
לך ולך, לך כי לך, לך אף לך, לך ה' הממלכה,

כִּי לֹא נֶאֱהָה, כִּי לֹא יֶאָהָה.

מושל במלוכה, נורא כהלכה סביביו יאמרו לו:
לך ולך, לך כי לך, לך אף לך, לך ה' הממלכה,

כִּי לֹא נֶאֱהָה, כִּי לֹא יֶאָהָה.

עניו במלוכה, פודה כהלכה, צדיקו יאמרו לו:
לך ולך, לך כי לך, לך אף לך, לך ה' הממלכה,

כִּי לֹא נֶאֱהָה, כִּי לֹא יֶאָהָה.

קדוש במלוכה, רחום כהלכה שנאניו יאמרו לו:
לך ולך, לך כי לך, לך אף לך, לך ה' הממלכה,

כִּי לֹא נֶאֱהָה, כִּי לֹא יֶאָהָה.

תקיף במלוכה, תומך כהלכה תמימיו יאמרו לו:
לך ולך, לך כי לך, לך אף לך, לך ה' הממלכה,

כִּי לֹא נֶאֱהָה, כִּי לֹא יֶאָהָה.

אֲדִיר הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקִרְוֹב.

בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ-בְּקִרְוֹב.
אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקִרְוֹב.

בְּחֹר הוּא, גְּדוֹל הוּא, דָּגוּל הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקִרְוֹב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ-בְּקִרְוֹב.
אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקִרְוֹב.

הַדּוֹר הוּא, וְתִיק הוּא, זְכָאִי הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקִרְוֹב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ-בְּקִרְוֹב.
אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקִרְוֹב.

חֶסֶד הוּא, טְהוֹר הוּא, יְחִיד הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקִרְוֹב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ-בְּקִרְוֹב.
אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקִרְוֹב.

כְּבִיר הוּא, לְמוֹד הוּא, מְלַךְ הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקִרְוֹב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ-בְּקִרְוֹב.
אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקִרְוֹב.

נֹרָא הוּא, סְגִיב הוּא, עֲזוּז הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקִרְוֹב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ-בְּקִרְוֹב.
אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקִרְוֹב.

פְּוֹדָה הוּא, צְדִיק הוּא, קְדוֹשׁ הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקִרְוֹב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ-בְּקִרְוֹב.
אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקִרְוֹב.

רְחוּם הוּא, שְׂדֵי הוּא, תְּקוּף הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקִרְוֹב.
בְּמַהֲרָה, בְּמַהֲרָה, בְּיָמֵינוּ-בְּקִרְוֹב.
אֵל בָּנָה, אֵל בָּנָה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקִרְוֹב.

אָחַד מִי יוֹדֵעַ?

אָחַד אָנִי יוֹדֵעַ: אָחַד אֶלְקִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ.

שְׁנַיִם מִי יוֹדֵעַ?

שְׁנַיִם אָנִי יוֹדֵעַ: שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית. אָחַד אֶלְקִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ.

שְׁלֹשָׁה מִי יוֹדֵעַ?

שְׁלֹשָׁה אָנִי יוֹדֵעַ: שְׁלֹשָׁה אַבּוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אָחַד אֶלְקִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ.

אַרְבַּע מִי יוֹדֵעַ?

אַרְבַּע אָנִי יוֹדֵעַ: אַרְבַּע אִמְהוֹת, שְׁלֹשָׁה אַבּוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אָחַד אֶלְקִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ.

חֲמִשָּׁה מִי יוֹדֵעַ?

חֲמִשָּׁה אָנִי יוֹדֵעַ: חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אִמְהוֹת, שְׁלֹשָׁה אַבּוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אָחַד אֶלְקִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ.

שֵׁשָׁה מִי יוֹדֵעַ?

שֵׁשָׁה אָנִי יוֹדֵעַ: שֵׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אִמְהוֹת, שְׁלֹשָׁה אַבּוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אָחַד אֶלְקִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ.

שִׁבְעָה מִי יוֹדֵעַ?

שִׁבְעָה אָנִי יוֹדֵעַ: שִׁבְעָה יְמֵי שְׁבֻתָּא, שֵׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אִמְהוֹת, שְׁלֹשָׁה אַבּוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אָחַד אֶלְקִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ.

שְׁמוֹנֶה מִי יוֹדֵעַ?

שְׁמוֹנֶה אָנִי יוֹדֵעַ: שְׁמוֹנֶה יְמֵי מִילָה, שִׁבְעָה יְמֵי שְׁבֻתָּא, שֵׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אִמְהוֹת, שְׁלֹשָׁה אַבּוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אָחַד אֶלְקִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ.

שמונה מי יודע?

שמונה אני יודע: שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלקינו שבשמים ובארץ.

תשעה מי יודע?

תשעה אני יודע: תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלקינו שבשמים ובארץ.

עשרה מי יודע?

עשרה אני יודע: עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלקינו שבשמים ובארץ.

אחד עשר מי יודע?

אחד עשר אני יודע: אחד עשר כוכביא, עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלקינו שבשמים ובארץ.

שנים עשר מי יודע?

שנים עשר אני יודע: שנים עשר שבטיא, אחד עשר כוכביא, עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלקינו שבשמים ובארץ.

שלשה עשר מי יודע?

שלשה עשר אני יודע: שלשה עשר מדיא. שנים עשר שבטיא, אחד עשר כוכביא, עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלקינו שבשמים ובארץ.

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא

דזבין אבא בתרי זוזי, חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

ואתא שונרא ואכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי.

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

ואתא כלבא ונשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי.

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

ואתא חוטרא והכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי.

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

ואתא נורא ושרף לחוטרא, דהכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי.

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

ואתא מיא וכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי.

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

ואתא תורא ושתה למינא, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי.

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

ואתא השוחט ושחט לתורא, דשתה למינא, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי.

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

ואתא מלאך המות ושחט לשוחט, דשחט לתורא, דשתה למינא, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי.

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

ואתא הקדוש ברוך הוא ושחט למלאך המות,

דשחט לשוחט, דשחט לתורא, דשתה למינא, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהכה לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי.

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

בחולף לארץ בילוי יום טוב שני, סופרים כאן ספירת העומר.

סדר ספירת העומר

ברוך אתה ה', אלקינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו וצונו
על ספירת העמר.

היום יום אחד בעמר.

לשונה הבאה בירושלים

